

Øst for Paradis præsenterer

HELI

Instrueret af Amat Escalante

PREMIERE

8. maj 2014

PRESSEVISNING

Lang presse: 4. marts kl 9.30 i GRAND

Kort presse: 29. april kl 9.30 i GRAND

PREMIERE BIOGRAFER

Grand
Empire Bio
Vester Vov Vov
Øst for Paradis, Aarhus
Café Biografen, Odense
Biffen, Aalborg
Albertslund
Ishøj Bio
Og herefter Victoria Teatret, Sorø *m.fl.*

SYNOPS:

Filmen fortæller historien om den 17-årige dreng Heli, der lever sammen med sin far, lillesøster, kone og deres nyfødte søn i en lille landsby i Mexico. Hverdagen går sin stille gang med skiftehold på den lokale bilfabrik.

Lillesøster Estela på 12 år er hemmeligt kæreste med Beto, som med sine 17 år er meget ældre end hende. Beto foreslår at de stikker af og gifter sig, og da han en dag under sin optræning som kadet i en anti-narkoenhed af hæren finder 2 poser skjult kokain, snupper han dem, for at sikre en fremtid for ham og Estela. Men det er svært at skelne narkofolk, politi og soldater fra hinanden og tyveriet får snart helt andre, fatale følger for alle omkring ham...

HELI er et barskt og kompromisløst drama og et uafrysteligt vidnesbyrd om, hvordan frygt, vold og korruption ligger under overfladen i moderne mexicaneres hverdag. Filmen skildrer hverdagen i Mexico med hjerteskrærende oprigtighed og giver samtidig med en rå poesi liv til et skrøbeligt håb om forandring...

Escalante vandt BEDSTE INSTRUKTØR for HELI i Cannes Filmfestival i 2013.

En bruger på rottentomatoes.com skriver om filmen:

"Knib øjnene sammen, og titlen giver mere mening. Luk øjnene helt og du vil virkelig gå glip af noget!"

BAGGRUND FOR FILMEN:

I snart et årti er den mexicanske befolkning blevet serveret en daglig portion terror. Torturerede kroppe finder vej forbi manges øjne i det rurale landskab som gengældelse og følgekonskvenser af den fortløbende narkokrig. Tilbage står de magtesløse og bange, og den eneste måde hvorpå småbyernes befolkning kan bevare forstanden, er ved at håbe på og bede for at vold og ødelæggelse ikke finder vej ind i deres hjem. På den måde lever narkokarteller og almindelige mennesker side om side.

Og naturligvis får disse frustrationer hos befolkningen indflydelse på næsten enhver form for artistisk udfoldelse i Mexico. Men filmmediet kan dog naturligt skabe det nok mest levende og fyldestgørende indblik i hverdagen for mennesker, som lever i de ramte områder. Alligevel har ikke mange filminstruktører taget emnet op. I takt med at det daglige blodbad har mistet udsigt til forbedring, har en foruroligende integrering fundet sted, og det er uhyggeligt nok næsten blevet en normalitet at vold og korruption sker for øjnene af alle. På den måde er dødssofre også reduceret til kun en numerisk værdi - intet andet end statistikker.

Men filmmediet gør det muligt at humanisere ofrene og deres bødler og på den måde gøre dem relevante. Det er bl.a. det der sker i Amat Escalantes film Heli.

UDPLUK FRA INTERVIEW MED AMAT ESCALANTE:

Jeg begyndte at skrive på mit manuskript for ca. fem år siden. Jeg får mine idéer i form af billeder, og den første idé var ung fyr, der tog sig af sin far ude på landet i Mexico. Jeg ville skabe en historie omhandlende en bilfabrik i Guanajuato, tæt på hvor jeg bor og male et billede af det miljø, som er skabt i de sidste 25 år af fabrikkens levetid, hvor hele familier har bygget deres liv op omkring denne ene arbejdsplads.

Jeg brugte egentligt ikke megen tid på research, for det der sker i filmen, er noget alle kender til. Fortællingen skulle blot give handlinger og konsekvenser et ansigt, karaktertræk og familie. Ideen var at se problemerne påvirke denne specifikke familie.

Tror du på, at film på det store lærred, kan bruges som redskab til at give samvittighed i forhold til disse problematikker?

Ja, jeg ved ikke om det er samvittighed eller snarere kataris. Når man hører om de ting som sker i Mexico, hvad mennesker er udsat for af grusomheder, så er det en pine, og du ved ikke rigtigt, hvad du skal gøre. Jeg vil med min film forsøge at skabe en interesse for, hvad der sker i landet. Det er vigtigt for mig. Det betyder ikke, at alle film skal virke på den måde, eller at alle film skal vise realiteterne. Men jeg føler, at der er en tendens til at undgå det. Der er masser af information om narkokrigen og den vold, den fører med sig. Men dét, der mangler, er et mere personligt og direkte indblik i folks liv, som ikke bare er endnu en avisoverskrift, med monstre, der slår folk ihjel, halshugger og hænger dem. Jeg ville vise den humane side.

Meget er blevet sagt om filmens vold. Hvorfor var det nødvendigt, at vise det på denne måde?

Det er netop volden og de, som udfører den, der er essensen af problemet. Uden volden, ville en skildring ikke være seriøs. Det, der bekymrer mig er selve volds-niveauet, den dehumanisering og mangel på værdi, som karakteriserer samfundet. At tage eller sælge stoffer, betragter jeg ikke som slemt - det virkelig kritiske er tortur, at slå ihjel eller at straffe andre mennesker på fuldstændig inhuman vis. For at være helt tro mod, hvad jeg føler, er jeg nødt til at vise de scener. Når alt kommer til alt er det korte scener. Filmen består af mere end dem. Men sekvenserne måtte have en vis tyngde og vigtighed. Det er interessant at se indvirkningen af narkodistribution og korrupsion, men kernen af situationen er for mig i disse scener.

Når du har unge mænd og børn i nogle af de mest voldlige scener, så bliver det på en måde et billede på den sociale ætsning landet oplever. Børn vokser op og bliver narkopushere. Hvorfor valgte du at have det med?

Ja, jeg var nødt til at eksemplificere det. Det faktum, at de er unge mænd og børn fremhæver det problem, som eksisterer. Folk i Mexico er så vant til volden, at det ikke ville have samme gennemslagskraft, at en mand på 40 med hat og skæg torturede nogle andre – men det er meget anderledes at se de unge mænd - Mexicos fremtid - gøre det. De er ungdommen og på én gang den mest skrøbelige del af situationen og det eneste håb. Derfor er børn vidner til disse handlinger i filmen. Jeg vil vise beskueren, at de er det mest sårbare element, og at det er dem, vi skal bekymre os om.

På trods af alt det Helis familie gennemlever i løbet af filmen, så er der en slags håb i slutningen. Underbevidst er de nødt til at komme videre. Var det din intention?

Det er den følelse, som jeg tror findes her i Mexico. Uanset hvad du har oplevet, så går livet videre, og man er nødt til at finde en løsning på, hvordan man kan fortsætte, - sådan er det overalt i verden. Livets cyklus, det håb, som opstår hver gang en ny generation begynder, det er lige præcis det, som får mennesket til at fortsætte. Det er den mening, jeg ville have frem.

AMAT ESCALANTE - FILMOGRAFI:

2013	HELI <i>Official Selection Cannes Film Festival</i>
2008	LOS BASTARDOS <i>Official Selection Cannes Film Festival - Un Certain Regard</i>
2005	SANGRE FIPRESCI <i>Prize (Un Certain Regard – Cannes Film Festival)</i>
2002	AMARRADOS <i>(short film)</i>

CREDITS

Medvirkende:	Armando ESPITIA Andrea VERGARA Linda GONZALEZ Juan Eduardo PALACIOS
Instruktør:	Amat ESCALANTE
Manus:	Amat ESCALANTE og Gabriel REYES
Lyd:	Catriel VILDOSOLA
Lyd design og mix:	Sergio DÍAZ og Vincent ARNARDI
Klip:	Natalia LOPEZ
Scenografi:	Daniela SCHNEIDER
Line Producer:	Nicolas CELIS
Produktion:	Mantarraya & Tres Tunas
I samarbejde med:	Nodream CINEMA
Producer:	Jaime ROMANDIA
I samarbejde med:	Amat ESCALANTE og Carlos REYGADAS
Co-produktion:	Le Pacte, Foprocine – Conaculta, unafilm, Lemming Film, Ticoman, IKE Asistencia
Med støtte fra:	Fonds Sud Cinema, Film und Medien Stiftung NRW, The Netherlands Film Fund, Sundance / NHK, ZDF Arte
Original titel:	HELI
Sprog:	Spansk
Land/år:	Mexico / Tyskland / Holland / Frankrig 2013
Længde:	105 min
Format:	DCP

Læs mere om filmen og find fotos, Epk mm på filmens distributionsside:

Klik [her](#) eller find filmen her: distribution.paradisbio.dk